

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 01/11

Meditaties:

Deze meditatie staat ook online op <https://youtu.be/pqBxbPI7p7I>

Uitzicht naar licht

Meditatie door Heleen Ransijn (William Tyndale-Silo, Vilvoorde)

Welkom en bemoediging

Welkom, in deze online viering van de samenwerkende gemeenten van Leuven, Mechelen Noord en Zuid en Vilvoorde.

Het voelt bijna als een “terug-bij-af”.

Opnieuw hebben we onze kerken moeten sluiten, omdat het Corona-virus om zich heengrijpt en onze ziekenhuizen overspoeld dreigen te raken.

En dan worden ook nog eens de dagen donkerder nu de winter naderbij komt.

En tóch.

Tegen alle duisternis in,

horen we vandaag van de profeet Jesaja de oproep: Sta op en schitter!

Tegen alle sombere voortekenen in,

horen we vandaag van Jezus zelf: gelukkig zijn jullie!

Nog steeds is er uitzicht op licht.

Nog steeds is er hoop op redding, op bevrijding.

Onze hulp is in de naam van de ENE die hemel en aarde gemaakt heeft die trouw blijft, zolang er dagen zijn en die nooit loslaat wat zijn hand ooit begon.

De liefde van God onze Vader,
de genade van Jezus Christus, onze broeder,
en de gemeenschap van Gods Geest moge met ons allen zijn.

Lied: Zij zullen de wereld bewonen (NLB 763: 1-5)

1. Zij zullen de wereld bewonen,
zij namen het wonder ter hand,
de mensen van nacht en nevel
brengt Hij naar het heilige land.

2. Er zal geen verzengende hitte,
geen dorst en geen honger meer zijn
want Hij zal ze weide aan water
dat vloeit uit het hart der woestijn.

3. En Hij maakt de hoogte begaanbaar
en Hij baant een weg door de zee,
van alle vier einden der aarde
brengt Hij zich een volk bijeen.

4. De hemel roept uit Halleluja,
de aarde brengt leven tot stand,
de bergen bezwijken van vreugde,
de wereld wordt vaderland.

5. Ten dage der grote genade
als God de gebeden beloont,
dan zullen de volkeren weten
dat Hij bij de mensen woont.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 01/11

Kyriegebed

Enige, God van alle mensen en alle tijden,
Gij die iedereen nabij zijt,
Gij kent ons verlangen naar vrede,
maar wij zien vaak niet hoe de weg zich opent
en hoe wij zelf een struikelblok zijn op deze weg.
Schenk ons daarom inzicht en eerlijke zelfkritiek,
dat wij zien waar wij afgeweken zijn van uw weg.
Wij bidden u: Heer, ontferm u

Enige, God van alle mensen en alle tijden,
Gij die iedereen nabij zijt,
Gij kent ons verlangen naar liefde,
maar wij zien vaak niet hoeveel kansen wij krijgen.
Schenk ons een hart vol mededogen
met de mensen, overal ter wereld, die in haat en geweld moeten leven,
opdat wij moedig worden en solidariteit betuigen.
Wij bidden u: Heer, ontferm u

Enige, God van alle mensen en alle tijden,
Gij die iedereen nabij zijt,
Gij kent ons verlangen naar vreugde,
maar wij geven de moed vaak veel te snel op.
Schenk ons daarom een lange adem,
dat wij blijven zoeken tot het vrede is voor allen,
tot de vreugde volkomen is.
Wij bidden u: Heer, ontferm u

Lied: Zing van de Vader (NLB 304:1-3)

1. Zing van de Vader die in den beginne
de mensen schiep, de dieren en de dingen,
hemel en aarde wil zijn naam bezingen:
houd Hem in ere!

2. Zing van de Zoon, het licht voor onze ogen,
bron van geluk voor wie Hem wil geloven,
luister naar Hem het woord van alzo hoge:
houd Hem in ere!

3. Zing van de Geest, de adem van het leven,
duurzame kracht die mensen wordt gegeven.
Waar wij ook gaan, wij hebben niets te vrezen:
houd Hem in ere!

Schriftlezing: Jesaja 60: 1-5 en 20

1 Sta op en schitter, je licht is gekomen, over jou schijnt de luister van de HEER.

2 Duisternis bedekt de aarde en donkerte de naties,
maar over jou schijnt de HEER, zijn luister is boven jou zichtbaar.

3 Volken laten zich leiden door jouw licht, koningen door de glans van je schijnsel.

4 Open je ogen, kijk om je heen: ze stromen in drommen naar je toe;
je zonen komen van ver, je dochters worden op de heup gedragen.

5 Je zult stralen van vreugde als je het ziet, je hart zal van blijdschap overslaan.

De schatten van de zee zullen je toevallen, de rijkdom van vreemde volken valt je in de schoot.

20 Je zon zal niet meer ondergaan, je maan niet meer verbleken,
want de HEER zal je voor altijd licht geven. De dagen van je rouw zijn voorbij.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 01/11

Lied: Als God ons thuisbrengt (NLB 126a)

Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.

Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.

Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn.
Dan zegt de wereld: "Hun God doet wonderen."
Ja, Gij doet wonderen, God in ons midden,
Gij onze vreugde.

Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.

Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.

Breng ons dan thuis, keer ons tot leven,
zoals rivieren in de woestijn
die als de regen valt, opnieuw gaan stromen.

Wie zaait in droefheid, zal oogsten in vreugde.
Een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen.
Zingende keert hij t'rug met zijn schoven.
Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn. Als God ons thuisbrengt
uit onze ballingschap, dat zal een droom zijn.

Evangelielezing: Matteüs 5:1-12

1 Toen hij de mensenmassa zag, ging hij de berg op.

Daar ging hij zitten met zijn leerlingen om zich heen.

2 Hij nam het woord en onderrichtte hen:

3 Gelukkig wie nederig van hart zijn, want voor hen is het koninkrijk van de hemel.

4 Gelukkig de treurende, want zij zullen getroost worden.

5 Gelukkig de zachtmoedigen, want zij zullen het land bezitten.

6 Gelukkig wie honger en dorst naar gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.

7 Gelukkig de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid ondervinden.

8 Gelukkig wie zuiver van hart zijn, want zij zullen God zien.

9 Gelukkig de vreedstichters, want zij zullen kinderen van God genoemd worden.

10 Gelukkig wie vanwege de gerechtigheid vervolgd worden,
want voor hen is het koninkrijk van de hemel.

11 Gelukkig zijn jullie wanneer ze je omwille van mij uitschelden,
vervolgen en van allerlei kwaad betichten.

12 Verheug je en juich, want je zult rijkelijk worden beloond in de hemel;
zo immers vervolgd werden ze vóór jullie de profeten.

Lied: Niet als een storm (NLB 321: 1,2,3,5,7)

1. Niet als een storm, als een vloed,
niet als een bijl aan de wortel
komen de woorden van God,
niet als een schot in het hart.

2. Maar als een glimp van de zon,
een groene twijg in de winter,
dorstig en hard deze grond -
zo is het koninkrijk Gods.

3. Stem die de stilte niet breekt,
woord als een knecht in de wereld,
naam zonder klank zonder macht,
vreemdeling zonder geslacht.

5. Blinden herkennen de hand,
dovemansoren verstaan Hem.
Zalig de man die gelooft,
zalig de vrouw aan de bron.

7. Hier in dit stervend bestaan
wordt Hij voor ons geloofwaardig,
worden wij mensen van God,
liefde op leven en dood.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 01/11

Overweging

Geliefde mensen van God,

Het is vreemd, om deze woorden weer via het internet of op papier tot u te moeten spreken. Dat hadden we anders gehoopt, toen we in september onze kerken weer open stelden. En dan maakt deze tijd van het jaar het er ook niet eenvoudiger op.

Deze tijd van het jaar is toch al een tijd van tegenspraken. Over drie weken herdenken we onze overledenen, wat ons eraan herinnert dat we sterfelijke mensen zijn. De Corona-crisis maakt het nog meer een tijd van sterfelijkheid. Het is herfst en we gaan de donkere winter in. In deze tijd hebben we, meer dan ooit, uitzicht nodig naar licht. Dit is, denk ik, iets waar onze christelijke traditie altijd erg gevoelig voor is geweest.

De lezingen die we zojuist gehoord hebben, zijn de lezingen die op het oecumenisch leesrooster staan voor Allerheiligen, dat precies vandaag valt. Een wettelijke feestdag in België, en zoals wel meer van onze feestdagen van Rooms-Katholieke oorsprong. Nu kom ik zelf uit een katholieke familie, maar vroeger zei dat Allerheiligen me niet veel. Het begon pas voor mij te leven toen ik leerde, welke rol het speelde in het leven van Maarten Luther. Luther koos in 1517 bewust de vooravond van Allerheiligen uit om zijn stellingen te publiceren. Waarmee hij de Reformatie in gang zette - zonder dat hij dit op dat moment kon voorzien. Het is om die reden, dat Hervormingsdag altijd een dag vóór Allerheiligen gevierd wordt. Het is ook daarom dat ik voor deze zondag de lezingen van Allerheiligen heb gekozen - ter ere van de grote hervormer Maarten Luther.

En dat zijn allebei lezingen die spreken over komende zegen. De profeet Jesaja kondigt met grootse woorden het einde aan van de ballingschap, waar zijn volk al zo lang onder moest lijden. Het is een jubelzang over de glorie die ten deel zal vallen aan het volk Israël. De ballingen zullen teruggebracht worden naar hun eigen land. Daar bovenop zal de rijkdom van alle omringende volken naar het land gebracht worden. Diezelfde volken die het volk Israël eerder zo belaagd hebben, zullen voor de wederopbouw betalen - om het maar eens te zeggen in 21e-eeuwse termen. En naast die aardse rijkdommen krijgt de terugkeer ook een hemelse klank. De zon en de maan zullen overbodig zijn geworden, want de HEER, de ENE, de God van Israël, die zal zelf het licht voor het volk zijn. Jesaja struikelt bijna over zijn eigen woorden om al die paradijselijke heerlijkheid te beschrijven. Om taal te vinden voor dat geweldige visioen van herstel en bevrijding.

We gaan vooruit in de tijd naar bijna zeshonderd jaar later, de tijd waarin Jezus leefde. Het visioen van Jesaja lijkt in die tijd ver weg. Het land is sinds de tijd van de terugkeer uit de ballingschap eigenlijk continu onder bezetting geweest. Eerst de Perzische van koning Cyrus, die destijds de ballingen liet terugkeren naar Jeruzalem en opdracht gaf om de tempel in die stad te laten herbouwen. Dat was nog, zo je wilt, een welgezinde bezetting. Later de bezetting door de Grieken in het voetspoor van Alexander de Grote, toen diezelfde tempel ontwijfd werd door er een Grieks godenbeeld in te zetten. En in de tijd van Jezus de militaire bezetting door de Romeinen, die het volk met harde hand in het gareel hielden.

In die situatie van militaire bezetting leeft Jezus en geeft hij zijn onderwijs. Eén van de bekendste delen daaruit is de Bergrede, die lange toespraak waarin Jezus als het ware de oude Joodse wetten opnieuw interpreteert. Hij zet ze in het licht van de liefde, de liefde voor God en de liefde voor onze naasten. Zelfs de liefde voor vijanden of tegenstanders, zoals Jezus zijn luisteraars iets verderop in hetzelfde hoofdstuk opdraagt in die moeilijke, lastige maar ook zo centrale opdracht van 'heb je vijanden lief'. Of zoals een Joodse vriend van mij het vertaalde: "bewijs je tegenstanders daden van liefde"

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 01/11

Daarmee wilde hij zeggen: om te houden van iemand die jou kwaad gezind is, dat is misschien teveel gevraagd - maar doe hem of haar in ieder geval geen kwaad maar juist goed. Overwin het kwade met het goede, zo zal Paulus dat later verwoorden. Het kleine stukje evangelie dat we vandaag gehoord hebben staat bekend als 'de zaligsprekingen'. Het is de inleiding van de Bergrede. Maar dan is als het ware wel de toon gezet van dat hele, ja programma zou ik het willen noemen van het leven van Jezus. En het richt zich tot allerlei groepen van mensen die eigenlijk allemaal gemeenschappelijk hebben, dat je ze niet zo snel in de hoogste sociale regionen tegenkomt. Niet degenen met het grote ego, maar de nederigen van hart. Niet degenen die het goed met zichzelf getroffen hebben, maar degenen die treuren. Niet degenen die rijkdom verzameld hebben - en dat gaat eigenlijk altijd ten koste van anderen - maar degenen die hongeren en dorsten naar gerechtigheid. Niet degenen van 'ieder voor zich' maar de barmhartigen. Niet die mensen die hun ziel aan de macht verkocht hebben, maar die mensen die zuiver van hart zijn. Niet de militaire en politieke krachtpatsers, maar de vreedstichters. En niet degenen die meedoen met de rijken en machtigen van de aarde, maar in het voetspoor volgen van Jezus zelf - en het daarom zwaar te verduren krijgen. Aan al die mensen wordt keer op keer toegezegd: gezegend ben je, gelukkig ben je. En er wordt ook een uitzicht geboden. Waarvan misschien nog wel het belangrijkste is: voor jullie is het koninkrijk der hemelen. Die zaligsprekingen zijn één groot loflied van uitzicht, visioen. Voor die mensen die dat visioen het hardste nodig hebben. En dat visioen, daar klinken echo's in door van dat visioen dat de profeet Jesaja zeshonderd jaar eerder zijn volk voorhield. Sta op en schitter, je licht is gekomen, je bevrijding is gekomen. Het koninkrijk van de hemel is dichtbij gekomen.

Als volgelingen van diezelfde Jezus van Nazareth, van die Jezus Christus, die de zaligsprekingen uitspreekt - als zijn volgelingen leven we vanuit een visioen. Een visioen dat zich helemaal bewust is van de situatie van het hier en nu. Waarin er grote ego's zijn én nederigen van hart - ook in onze tijd. Waarin er treurenden zijn - ook in onze tijd. Juist in onze tijd, die al zo lang beheerst wordt door die besmettelijke en vaak dodelijke ziekte. COVID-19, zoals het zo droog in wetenschappelijke termen heet. Corona, in dagelijkse taal. Ook in onze tijd zijn er mensen die hongeren en dorsten naar gerechtigheid. In Nigeria, waar vreedzame demonstraties keer op keer met grof geweld beantwoord worden, om maar één voorbeeld te noemen - en er zijn zoveel andere voorbeelden. Ook in onze tijd worden mensen vervolgd omdat ze opkomen voor rechtvaardigheid. Ook in onze tijd worden mensen van allerlei kwaad beschuldigd omdat ze tegen de stroom in, de weg van liefde en verbinding zoeken. Het is net alsof er niets veranderd is. En aan de ene kant is dat misschien wel zo. Maar aan de andere kant: als ik terugkijk in de geschiedenis van ons mensen, en ook in de geschiedenis van ons als gelovige mensen, dan is er zoveel hoopvols. Nog geen maand geleden was de feestdag van de heilige Franciscus van Assisi. Met voorsprong mijn favoriete figuur uit de kerkgeschiedenis. Een collega-predikant heeft wel eens van hem gezegd: Franciscus was van vóór de Reformatie, dus hij is van ons allemaal: ook van ons protestanten. Franciscus die in zijn tijd zocht naar wegen om Christus na te volgen. En zo zijn ze er ook in onze tijd. Mensen die leven vanuit een diep geloof, een diep vertrouwen in de goedheid van onze God, een diep vertrouwen in dat visioen uit de Bergrede en van de profeet Jesaja. Mensen die van daar uit hun beste krachten gaven en geven om deze wereld meer te laten lijken op een wereld waarin God zich thuis kan voelen. Waar de toon wordt gezet door de barmhartigen, de vreedstichters, de zuiveren van hart.

Je zou kunnen zeggen: een visioen is maar een droom, en dromen zijn bedrog. Maar ik weet - ook uit eigen ervaring - het maakt een heel verschil uit hoe je deze wereld ziet. Je kunt ze beschouwen als alles dat er is. Je kunt zeggen: we leven in een wereld die wordt beheerst door macht, geweld en hebzucht, zo zijn wij mensen nu eenmaal.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 01/11

Er zijn ook genoeg aanwijzingen in onze wereld die je daarin zullen steunen – zeker in deze tijd. Je kunt ook leven vanuit dat visioen en zeggen: deze wereld is niet zoals God ze bedoeld heeft, er is een betere wereld mogelijk. En die is niet buiten ons bereik. Het maakt een groot verschil, of je leeft vanuit het ‘het is nu eenmaal zo’ of vanuit een visioen. Vanuit dat visioen van Jezus en Jesaja, vanuit dat besef dat deze wereld zoals ze is, met alle geweld, macht en hebzucht - dat dit niet de wereld is zoals God ze bedoeld heeft. Wie Jezus Christus wil navolgen, kan geen genoeg nemen met de wereld zoals die is. Dat heeft ook Jezus zelf nooit gedaan. Hij leefde onder die Romeinse militaire bezetting. Maar hij nam geen wapens op om de bezetter te bestrijden. Hij zocht een andere weg. Hij zocht de weg van: heb je vijanden lief. Beantwoord vijandschap met daden van liefde. Dat is de weg die Jezus ons gewezen heeft. Want geweld roept alleen maar geweld op. Vernietiging, met daden of met woorden, roept niet anders dan vernietiging op. De weg van Jezus is de weg van liefde en van de bereidheid om desnoods alles op te geven om die weg maar te kunnen volgen. Navolging van Christus betekent navolging van een mens in wie God zich tot het uiterste toe openbaarde. En die mens roept ons op, hier en nu, om te geloven in dat visioen. Waarin de nederigen van hart eindelijk ontvangen wat ze nodig hebben aan brood en waardigheid, in dat Koninkrijk van God. Waarin de rouwenden getroost zullen worden. Waarin de honger en dorst naar rechtvaardigheid eindelijk verzadigd zal worden. Wie gelooft in dat visioen, die kan nooit genoeg nemen met de wereld zoals ze nu is. Die kan daar niet in berusten.

Geliefde mensen van God,

Deze tijd van het jaar is een tijd van tegenspraken. Van donker wordende dagen en van sterfelijkheid. Tegelijkertijd leven we in het licht van de eeuwigheid. In het licht van de grote vreugde van thuisgebracht worden uit ballingschap. Van gezegend zijn. In het licht van het visioen van Jesaja en van Jezus. In het licht van de liefde. Hoe donker de tijd ook lijkt, we houden altijd uitzicht op licht. Hoe moeilijk dat soms ook te geloven is, juist ook in deze tijd: durf het te geloven. We hebben uitzicht op licht. En dat is iets dat in de Bergrede in het bijzonder wordt toegezegd aan die mensen die zo vaak niet in aanzien zijn. Omdat ze nederig van hart zijn. Omdat ze treuren, rouwen. Omdat ze vervolgd worden. Ook in deze donkere tijden wordt ons nog steeds aangezegd dat wij kunnen leven in licht. Gezegd wie daarin durft te geloven.

Moge het zo zijn.

Lied: Eens komt de grote zomer (NLB 747: 1, 2, 4, 5)

1. Eens komt de grote zomer
waarin zich 't hart verblijdt.
God zal op aarde komen
met groene eeuwigheid.
De hemel en de aarde
wordt stralende en puur.
God zal zich openbaren
in heel zijn creatuur.

2. Geen woord kan het bereiken,
het is aan niets gelijk,
met niets te vergelijken
dat schone koninkrijk.
Als God zich openbaren
zal op de jongste dag
dan zullen wij ervaren
wat Hij met ons vermag.

4. Ook ons zal God verlossen
uit alle pijn en nood,
van 't woeden van de boze,
van 't vrezen voor de dood,
van aarzelen en klagen,
verdriet en bitterheid,
van alles wat wij dragen,
van 't lijden aan de tijd.

5. Ja, Hij zal ons geleiden
in 't schone paradijs,
het bruiloftsmaal bereiden
zijn grote naam ten prijs.
De liefde die wij zingen,
zo schoon, zo ongekend,
zal uit de bron ontspringen
van God ons middelpunt.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 01/11

Voorbeden

God van alle mensen,
wij danken u voor uw liefde voor ons mensen
en voor de hele schepping.
Wij zegenen u, omdat gij zelf aan onze kant bent gaan staan
in de mens Jezus Christus, onze Heer en broeder.
Wij loven u om uw Geest
die ons bij elkaar brengt als uw gemeente.

luister dan naar ons als wij tot U bidden:
wees met uw liefde bij allen
die uw Naam op eigen wijze uitdragen in woord en daad:
christenen, joden, moslims,
dat wij elkaar willen ontmoeten en samen bouwen aan vrede.
Zo bidden wij u:
Heer ontferm u

Wees met uw liefde bij allen
die in hun eigen context een minderheid vormen:
behoed hen voor fanatisme,
bescherm hen tegen geweld en vervolgingen:
dat zij open staan voor de dialoog met andere groepen in de samenleving
en vertrouwen dat vrede mogelijk is.
Zo bidden wij u:
Heer ontferm u

Wees met uw liefde bij alle mensen
die dagelijks te lijden hebben van geweld en gebrek:
mag er troost zijn en bemoediging,
opdat zij niet bitter worden of onverschillig,
maar zelf blijven zoeken naar nieuwe wegen.
Zo bidden wij u:
Heer ontferm u

Wees met uw liefde bij ons, nu wij niet meer samen kunnen komen:
dat wij ons verdiepen in de situatie van burgers ver weg,
dat het wel en wee van de burgers overal ter wereld
die in oorlog, geweld of armoede moeten leven, ons hart mag raken
dat wij aan hen onze solidariteit laten zien,
dat wij zo kleine stapjes op weg naar vrede zetten.
Zo bidden wij u:
Heer ontferm u

Wees met uw liefde bij ons, nu wij niet meer samen kunnen komen:
bij diegenen voor wie de lange weg door deze Corona-crisis ál te zwaar valt;
bij diegenen die geliefden aan dit virus verloren hebben;
bij diegenen onder ons, die eenzaam, bitter en moedeloos dreigen te worden.
Dat wij elkaar vasthouden in uw naam
en niemand van onze gemeenschap verloren laten gaan.
Zo bidden wij u:
Heer ontferm u

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 01/11

(Stil gebed)

ONZE VADER, die in de hemelen zijt,
Uw Naam worde geheiligd;
Uw Koninkrijk kome;
Uw Wil geschiede, gelijk in de hemel alzo ook op aarde.
Geef ons heden ons dagelijks brood;
en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren;
en leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.
Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid
tot in eeuwigheid.
Amen.

Slotlied: De steppe zal bloeien (NLB 608: 1-3)

1. De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.
De rotsen die staan
Vanaf de dagen der schepping
Staan vol water, maar dicht.
De rotsen gaan open.
Het water zal stromen,
Het water zal tintelen, stralen,
Dorstigen komen en drinken.
De steppe zal drinken.
De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.

2. De ballingen keren.
Zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw
Tot aan de einden der aarde,
één voor één, en voorgoed.
Die keren in stoeten.
Als beken vol water,
Als beken vol tosnellend water,
Schietsend omlaag van de bergen.
Als lachen en juichen.
Die zaaiden in tranen,
Die keren met lachen en juichen.

3. De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan en onder stenen bedolven:
Dode, dode, sta op,
Het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken,
Een stem zal ons roepen:
Ik open hemel en aarde en afgrond
En wij zullen horen.
En wij zullen opstaan
En lachen en juichen en leven.

Zegen(bede)

Dat de Levende Zijn genade aan ons betoont,
dat het licht van Zijn aangezicht onze gids zal zijn,
dat Hij ons bewaren en ondersteunen zal,
dat Zijn Geest altijd aan onze zijde zal zijn,
dat Haar engelen over ons waken, wanneer wij slapen, en als wij ontwaken,
dat Zij ons zal vervullen met Haar liefde
dat wij Haar zullen liefhebben en dienen al onze dagen.
Dan zullen wij het visioen van de Levende zien.
Hij, die is: Vader, Zoon en Heilige Geest,
Amen.